

TYGODNIK PARAFII PW. CHRYSTUSA DOBREGO PASTERZA W POZNANIU NA OGRODACH

XIX NIEDZIELA ZWYKŁA - 07.08.2022 - NUMER 32/2022(1132)

Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001

Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.

Komentarz Dobrej Nowiny

Dzisiejsze słowa Jezusa są mocno osadzone w rzeczywistości, ale jednocześnie wybiegają poza wymiar ziemski. Pokazują dwie płaszczyzny naszego życia, z których żadna nie może być absolutyzowana ani lekceważona. Zachęcają nas do umiejętnego przeżywania życia w obu wymiarach: doczesnym i wiecznym, czyli do patrzenia na codzienność z perspektywy wieczności, a jednocześnie do kroczenia ku wieczności poprzez życie w codzienności. By kroczyć ku wieczności i być nieustannie gotowym na spotkanie nie z Bogiem w wieczności, potrzeba nam postawy czujności, bo przecież nie wiemy, kiedy Pan nasz przyjdzie. O postawie czujności mówił św. Jan Paweł II do młodych w 1991 r. na Jasnej Górze: „Co to znaczy: „czuwać”? To znaczy, że staram się być człowiekiem sumienia. Ze tego sumienia nie zagłuszam i nie zniekształcam. Nazywam po imieniu dobro i zło, a nie zamazuję. Wypracowuję w sobie dobro, a ze zła staram się poprawiać, przewycięzać je w sobie. To taka bardzo podstawowa sprawa, której nigdy nie można pomniejszać, zepchnąć na dalszy plan. Nie. Nie! Ona jest wszędzie i zawsze pierwszoplanowa. Jest zaś tym ważniejsza, im więcej okoliczności zdaje się sprzyjać temu, abyśmy tolerowali zło, abyśmy łatwo się z niego rozgrzeszali. Zwłaszcza, jeżeli tak postępują inni. (...) Czuwam – to znaczy dalej: dostrzegam drugiego. (...) Czuwam – to znaczy: miłość bliźniego – to znaczy: podstawowa międzyludzka solidarność.” Starajmy się o taką postawę u siebie.

EWANGELIA KRÓTSZA Łk 12, 35-40

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Niech będą przepasane biodra wasze i zapalone pochodnie. A wy bądźcie podobni do ludzi oczekujących swego pana, kiedy z uczyty weselnej powróci, aby mu zaraz otworzyć, gdy nadejdzie i zakłóczy. Szczęśliwi owi słudzy, których pan zastanie czuwających, gdy nadejdzie. Zaprawdę, powiadam wam: Przepasze się i każe im zasiąść do stołu, a obchodząc, będzie im służywał. Czy o drugiej, czy o trzeciej straży przyjdzie, szczęśliwi oni, gdy ich tak zastanie. A to rozumieście, że gdyby gospodarz wiedział, o której godzinie przyjdzie złodziej, nie pozwoliliby włamać się do swego domu. Wy też bądźcie gotowi, gdyż o godzinie, której się nie domyślacie, Syn Człowieczy przyjdzie».

Myśli na każdy dzień

8.08.

„Kto zbłąkanego zawróci z fałszywej drogi i jego duszę zbawi, i sobie zapewni wielką nagrodę.”

św. Dominik Guzman

9.08.

„Poznanie Boga na mocy wiary zdobędzie tylko ten, kto wiarą żyje albo wewnętrznie usiłuje ją stosować w konkretach swojego życia. Kto nie poznał w swym wnętrzu aktu wiary, ten też nie osiągnął znajomości Boga.”

św. Teresa Benedykta od Krzyża (Edyta Stein)

10.08.

„(...) dokładając wszelkich starań, łączcie zwartą dzielność, z dzielnością poznanie, za poznaniem zaś umiarkowanie, a z umiarkowaniem wytrwałość, z wytrwałością - pobożność, z pobożnością - przyjaźń, a braterską przyjaźnią - miłość!” (2P 1, 5-7)

św. Piotr Apostoł

11.08.

„(...) ponieważ <<wąska jest droga>> i ścieżka, po której się idzie, i <<ciasna brama>>, przez którą się wchodzi <<do żywota>>, dlatego <<mało jest tych>>, którzy nią idą i wchodzą. A jeśli nawet są tacy,

którzy przez krótki czas kroczą nią, to jednak tylko bardzo nieliczni wytrzymują na niej do końca. Przeto błogosławieni, którym dano kroczyć tą drogą i wytrwać na niej do końca.”

św. Klara

12.08.

„Hojność duszy nabywa się jedynie w przeciwnościach.”

św. Joanna Franciszka de Chantal

13.08.

„Wiara jest podstawą rzeczy zjawiających się po niej, tj. nadziei i miłości, ponieważ dostarcza im niezachwianie prawdziwego przedmiotu. Nadzieja jest mocą rzeczy krańcowych, tj. wiary i miłości, wykazuje bowiem, że przedmiot ich jest pewny i godny kochania (...). Wreszcie miłość jest wypełnieniem obu, ponieważ cała obejmuje całe najwyższe dobro pożądane.”

św. Maksym Wyznawca

14.08.

„Wszystko przemienie - wiara i nadzieja przemina - miłość zostanie, z miłością wejdziemy w życie wieczne.”

św. Maksymilian Maria Kolbe

zgodnie Boskie prawo, że jednakowo te same dobra i niebezpieczeństwa podejmą święci, i już zaczęli śpiewać hymny przodków.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 33 (32), 1 i 12. 18-19. 20 i 22 (R.: por. 12)

Refren: Szczęśliwy naród wybrany przez Pana.

Sprawiedliwi, radośnie wołajcie na cześć Pana, *
prawym przystoi pieśń chwały.

Błogosławiony lud, którego Pan jest Bogiem, *
naród, który On wybrał na dziedzictwo dla siebie.

Refren.

Oczy Pana zwrócone na bogobojnych, *
na tych, którzy oczekują Jego łaski,
aby ocalił ich życie od śmierci *
i żywił ich w czasie głodu.

Refren.

Dusza nasza oczekuje Pana, *

On jest naszą pomocą i tarczą.

Panie, niech nas ogarnie Twoja łaska, *
według nadziei pokładanej w Tobie.

Refren.

DRUGIE CZYTANIE Hbr 11, 1-2. 8-19

Wielkość wiary

Czytanie z Listu do Hebrajczyków

Bracia:

Wiara jest poręką tych dóbr, których się spodziewamy, dowodem tych rzeczywistości, których nie widzimy. To dzięki niej przodkowie otrzymali świadectwo.

Dzięki wierze ten, którego nazwano Abrahamem, usłuchał wezwania, by wyruszyć do ziemi, którą miał objąć w posiadanie. Wyszedł, nie wiedząc, dokąd idzie. Dzięki wierze przywędrował do Ziemi Obiecanej, jako ziemi obcej, pod namiotami mieszkając z Izaakiem i Jakubem, współdziedzicami tej samej obietnicy. Oczekiwał bowiem miasta zbudowanego na silnych fundamentach, którego architektem i budowniczym jest sam Bóg. Dzięki wierze także i sama Sara, mimo podeszłego wieku, otrzymała moc poczęcia. Uznała bowiem za godnego wiary Tego, który udzielił obietnicy. Przeto z człowieka jednego, i to już niemal obumarłego, powstało potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie, jak niezliczone ziarnka piasku na wybrzeżu morza.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ Por. Mt 24, 42a. 44

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Czuwajcie i bądźcie gotowi,
bo o godzinie, której się nie domyślacie,
Syn Człowieczy przyjdzie.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Czytania na każdy dzień

Poniedziałek: Ez 1, 2-5. 24-28; Mt 17, 22-27

Wtorek: Oz 2, 16.17.21-22; Mt 25, 1-13

Środa: Mdr 3, 1-9; J 12, 24-26

Czwartek: Ez 12, 1-12; Mt 18, 21-19, 1

Piątek: Ez 16, 1-15.60-63; Mt 19, 3-12

Sobota: Ez 18, 1-10.13. 30-32; Mt 19, 13-15

NIEDZIELA 7 sierpnia 2022

PIERWSZE CZYTANIE Mdr 18, 6-9

Izraelici oczekują wyzwolenia

Czytanie z Księgi Mądrości

Noc wyzwolenia oznajmiono wcześniej naszym ojcom, by nabrali otuchy, wiedząc dobrze, jakim przysięgom zawierzili. I lud Twój oczekiwał ocalenia sprawiedliwych, a zatrąty wrogów. Czym bowiem pokarałeś przeciwników, tym wsławiłeś nas, powołanych.

Pobożni potomkowie dobrych składali w ukryciu ofiary i ustanowili

Św. Maksymilian Maria Kolbe

Każdego roku w dniu 14 sierpnia Kościoł w Polsce i na całym świecie obchodzi wspomnienie św. Maksymiliana Marii Kolbego, jednego z najbardziej znanych Polaków wyniesionych na ołtarze. W tym roku obchodzimy czterdziestoletnią rocznicę kanonizacji tego świętego.

Późniejszy zakonnik i przyjęty w poczet świętych jako męczennik urodził się 8 stycznia 1894 w Zduńskiej Woli, która wówczas znajdowała się na terenie imperium rosyjskiego w tzw. Królestwie Kongresowym. Na chrzcie świętym w Kościele Wniebowzięcia NMP w Zduńskiej Woli otrzymał imię Rajmund. Jego rodzina ze strony ojca była pochodzenia niemieckiego i przywędrowała do Polski z Czech. Przodkowie Rajmunda zarówno ze strony ojca jak i matki byli z zawodu tkaczami, co wiąże się z ich miejscem zamieszkania. Ze względu na trudne warunki finansowe cała rodzina przyszłego świętego przeniósł się najpierw do Łodzi, a potem do Pabianic. W tym mieście Rajmund Kolbe przystąpił do pierwszej Komunii Świętej i przyjął sakrament bierzmowania.

W wieku czternastu lat Rajmund postanowił wstąpić do zakonu franciszkanów. Ostatnie etapy na drodze stawania się zakonikiem miały miejsce w trudnym okresie I wojny światowej: wieczyste śluby zakonne złożył w roku 1914, święcenia diakonatu przyjął w roku 1917, a święcenia kapłańskie otrzymał w Rzymie na kilka miesięcy przed zakończeniem wojny w 1918 roku. Imię Maksymilian przyjął w 1910 roku rozpoczynając nowicjat w zakonie franciszkanów, natomiast Maria – składając śluby wieczyste.

Podczas studiów w Rzymie – jeszcze przed święceniami kapłańskimi – uzyskał doktorat z filozofii, ale podczas studiów interesował się żywo matematyką i fizyką. Po powrocie do polskie w 1919 z wielkim zapałem i zaangażowaniem oddał się pracy duszpasterskiej, wykorzystując swoje umiejętności, zdolności i zainteresowania z różnych dziedzin. Były one dość nietypowe jak na osobę duchowną, ale w połączeniu z wielkim oddaniem Bogu, Kościołowi i ludziom przyniosły one owoce w postaci licznych i trwałych inicjatyw duszpasterskich. Ojciec Maksymilian Maria Kolbe był współzałożycielem związku duszpasterskiego Rycerstwo Niepokalanej, wydawcą czasopisma „Rycerz Niepokalanej”, założył Niepokalanów - franciszkański klasztor-sanktuarium, znany do dzisiaj m.in. jako „Gród Maryi”.

W latach 1930-1935 ojciec Maksymilian Maria Kolbe przebywał w Japonii, gdzie z oddaniem prowadził działalność misyjną, która podobnie jak w Polsce przyniosła trwałe owoce. Założył tam zakon żeński – Zgromadzenie Sióstr Franciszkanek Rycerstwa Niepokalanej oraz założył klasztor franciszkanów w Nagasaki.

Wybuch II wojny światowej zastał Ojca Maksymiliana Maria Kolbe w Polsce. W lutym 1941 roku został aresztowany i przesłuchiwany przez gestapo, a w maju tego roku trafił do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. I to właśnie w tym miejscu miał dokonać swojego żywota, oddając życie za współwięźnia. Kiedy z obozu uciekł jeden z więźniów, komendant obozu Karl Fritsch wyznaczył w odwecie i niejako jako przestrożę dla innych, dziesięciu

więźniów, którzy mieli ponieść śmierć. Ojciec Maksymilian Kolbe zgłosił się na ochotnika w zastępstwie za jednego z nich. Był to Franciszek Gajowniczek, czterdziestoletni wówczas mąż i ojciec dwójki dzieci. Razem z innymi wyznaczonymi do tego więźniami franciszkanin trafił do tzw. Bunkra śmierci, który znajdował się osławionym Bloku 11, by razem z nimi umrzeć z z głodu i wycieńczenia. Śmiertelny zastrzyk fenolu otrzymał właśnie 14 sierpnia 1941 roku.

Beatyfikacji ojca Maksymiliana Marii Kolbe dokonał Ojciec Święty Paweł VI 17 października 1971 roku. Kanonizacja miała miejsce również w Rzymie, 10 października 1982. Odbyła się ona czterdzieści lat temu, w szczególnym dla Polski czasie i okolicznościach. Na tronie papieskim zasiadał wówczas Jan Paweł II, a w Polsce trwał wtedy trudny dla jego rodaków stan wojenny. Ze względu na trwający stan wojenny, przewidziana na ten rok pielgrzymka

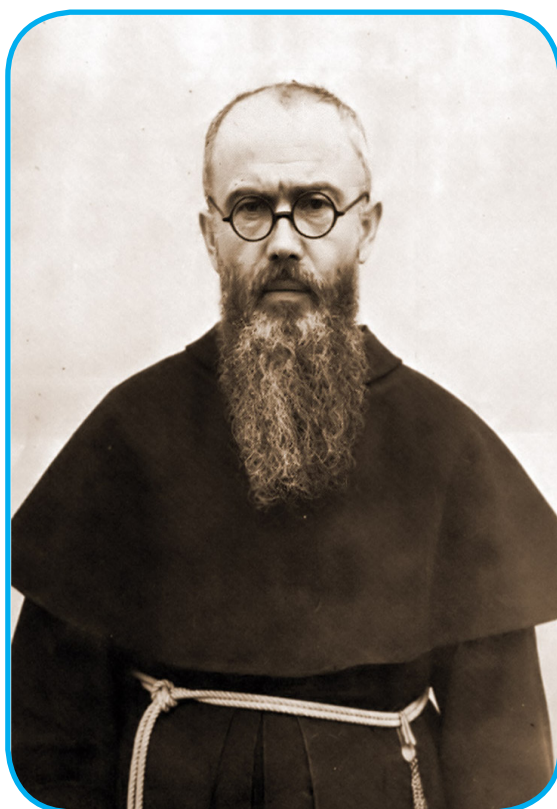
Ojca Świętego do Ojczyzny, związana z 600-leciem obecności Matki Bożej w Jasnogórskim Wizerunku, nie mogła się odbyć. Odpowiednie świadectwo wobec nowego świętego, a także wyraz tym wszystkim okolicznościom, które towarzyszyły jego kanonizacji, dał Ojciec Święty w swoich przemówieniach podczas ceremonii kanonizacyjnych i podczas audjencji dla Polaków. Jan Paweł II powiedział wówczas m.in.:

Wreszcie przechodząc tak poprzez środek auli zauważyłem wiele łez. Nie jest dobrze, jeżeli rodacy przyjeżdżają na kanonizację swojego Rodaka ze łzami w oczach. Bo nie były to łzy radości. Nie były to łzy radości. Do nich dołączały się czasem słowa, wołania. Wołania nie tylko z tej sali, wołania z daleka. I dlatego ja chcę odpowiedzieć na te wołania przez was, którzy tu jesteście. Chcę odpowiedzieć tym, których nie ma, a przede wszystkim tym, którzy znajdują się w obozach internowanych, w więzieniach. Pragnę odpowiedzieć tym, którzy w jakikolwiek sposób cierpią na ziemi polskiej, i pragnę zwrócić się z tego miejsca do

władz Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z prośbą, ażeby nie było więcej tych łez. Społeczeństwo polskie, mój Naród zasługuje nie na to, ażeby go pobudzać do łez rozpacz i przygnębienia, ale na to, żeby tworzyć jego lepszą przyszłość. Pragnę wreszcie odpowiedzieć na słowa Księdza Kardynała Metropolity Krakowskiego w tym punkcie, kiedy przypominał moją pielgrzymkę do Ojczyzny w związku z Jubileuszem Jasnogórskim. Pragnę raz jeszcze stwierdzić, że uważam tę pielgrzymkę za mój święty obowiązek, uważam również za moje, mimo wszystko, prawo. Jako Biskupa Rzymu i jako Polaka. I dlatego nadal wyrażam nadzieję, że zostaną stworzone warunki potrzebne do tej pielgrzymki, stosownie do wielkiej godności naszego milenijnego Narodu. To tyle. Tyle myśli, które nawiedziły mnie od chwili, kiedy znalazłem się wśród was. Przyjmijcie je jako uzupełnienie do przemówienia wygłoszonego.

Franciszek Gajowniczek przeżył wojnę, dożywając sędziwego wieku 94 lat. Brał udział zarówno w uroczystościach beatyfikacyjnych jak i kanonizacyjnych ojca Maksymiliana Marii Kolbe.

Marek Rajch

Ogłoszenia duszpasterskie XIX NIEDZIELA ZWYKŁA 07.08.2022 r.

W tym tygodniu w liturgii Kościoła wspominamy:

- w poniedziałek św. Dominika
- we wtorek św. Teresy Benedykty od Krzyża patronki Europy
- w środę św. Wawrzyńca
- w czwartek św. Klary

W sierpniu w niedzielę nie ma Mszy św. o 12.30.

W sobotę 13 dzień miesiąca, zapraszamy na nabożeństwo fatimskie o godz. 20.00.

W przyszłą niedzielę taca przeznaczona na KUL, WT UAM i Szkoły katolickie.

Biuro parafialne czynne: w środy w godz. od 9.00-11.00 i we wtorki i czwartki w godz. 17.00-18.00. Ksiądz Proboszcz w sierpniu nieobecny w biurze.

Okazja do spowiedzi pół godziny przed każdą Mszą św.

PROGRAM PARAFIALNEJ PIELGRZYMKI ŚLADAMI PAPIEŻA JANA PAWŁA II w 25 – ROCZNICĘ POBYTU W POLSCE 22.09 -25.09.2022 r.

22.09.2022 r. (czwartek)

Godz. 05.30 – zbiórka uczestników przy kościele. Przejazd do Wadowic, Kalwarii Zebrzydowskiej, Zakopanego. Obiadokolacja i nocleg w hotelu w pobliżu Krupówek.

23.09.2022 r. (piątek)

Śniadanie. Przejazd do Sanktuarium Matki Boskiej Fatimskiej na Krzeptówkach. Spacer po zimowej stolicy Polski, pod Gubałówkę. Po zakwaterowaniu i obiadokolacji czas wolny na spacer po Krupówkach.

24.09.2022 r. (sobota)

Śniadanie. Przejazd do krakowskich Łągiewnik i pod Wawel. Po obiadokolacji czas na samodzielne chłonięcie niezwyklej atmosfery Krakowa.

25.09.2022 r. (niedziela)

Śniadanie. Przejazd na Skalkę – Panteon Narodowy. Spacer po Kazimierzu – dawnej dzielnicy żydowskiej. Powrót do Poznania. Na trasie obiad. Zakończenie pielgrzymki około godz. 22.00

Świadczenia:

wygodny autokar, 2 noclegi ze śniadaniem w Zakopanem, 1 nocleg ze śniadaniem w Krakowie, opłaty klimatyczne, ubezpieczenie NW, 3 obiadokolacje i 1 obiad, opieka pilota, usługi przewodnickie

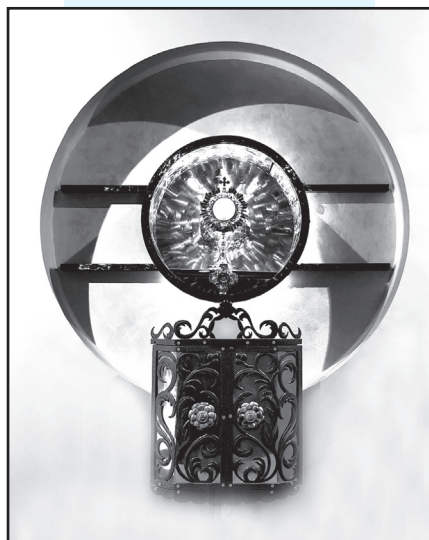
* Uczestnicy opłacają we własnym zakresie bilety wstępów do zwiedzanych obiektów oraz przejazdy kolejkami linowymi (około 150 zł/os.)

Koszt: 950 zł /os.

Hasło roku duszpasterskiego

KAPLICA CAŁODZIENNEJ ADORACJI Najświętszego Sakramentu pw. Miłosierdzia Bożego

Adoracja
w dni powszednie
od godz. 8:00 – 17:45
w niedzielę
od godz. 13:30 – 17:45

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU

www.dobrypasterz.pl

ISSN 1896-6110

REDAKCJA: *Naczelny:* Ks. Ryszard Siwek; *Zastępca naczelnego:* Martyna Rajch;

Redakcja: Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Magdalena Miczek, Edyta Tuczynska, Justyna Zienkiewicz, Ewa Wika, Wojciech Wika, Aleksandra Zygarłowska

Współpraca: ks. kan. Tomasz Morasz, ks. kan. Zbigniew Sujkowski;

Adres redakcji: ul. Nowina 1, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 57 34,

e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com

Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiacji tekstów oraz zmianę tytułów.